

[Anne Grete Holmsgård]

sektor til at igangsætte de projekter, som ikke kommer ind gennem ansøgninger til genanvendelsesrådet. Jeg synes, det ville være flot, hvis vi kunne få det igennem, for det giver nogle helt nye muligheder inden for området renere teknologi.

Der er jo en mulighed i § 6 i genanvendelsesloven – jeg tror også, ministeren nævnte det – for at forbyde visse stoffer, som er skadelige i forbindelse med genanvendelse, men vel at mærke kun for pap- og papirprodukter. Mig bekendt har bestemmelsen aldrig været udnyttet, men jeg vil da gerne spørge miljøministeren, om den har været udnyttet. Vi ved jo, at bare inden for det begrænsede område, der hedder pap og papir, er der problemer med at genanvende en del af materialerne, fordi de simpelt hen ikke kan indgå i et genanvendelsesprojekt eller en genindvindingsprocedure på grund af tilsætningsstoffer i produkterne. Det ville i det mindste være rart at vide, om det er noget af det, der er anvendt.

Ud over det tror jeg, det vil være nødvendigt at ændre i andet og mere end genanvendelsesloven, hvis man skal have den udmærkede målsætning opfyldt. Det vil f.eks. være nødvendigt og efter min mening også ønskeligt at ændre i selve miljøbeskyttelsesloven.

Vi har i forbindelse med kapitel 5-godkendelserne bestemmelser om, at man skal give en godkendelse, der sikrer, at højst det og det slippes ud til vandet eller luften. Værdierne fastsættes af den godkendende myndighed. Men efter de paragraffer er der faktisk ingen pligt til at lave en godkendelse af selve stofudvekslingen på den enkelte virksomhed.

Det ville være rimeligt, at man allerede i forbindelse med godkendelse af virksomheder fastsatte regler om, at når man faktisk kan anvende en renere teknologi, skal man også gøre det, og at man direkte i godkendelserne fastsatte behandlingen af affald fra hver enkelt virksomhed. På den måde havde man en mulighed for at styre i det første led.

Det vil være nødvendigt simpelt hen at ændre loven her, og det er muligt, at det også vil være nødvendigt at ændre i andre former for lovgivning end genanvendelsesloven, som er det, socialdemokratiet her har beskæftiget sig med. Jeg tror egentlig, at socialdemokraterne også vil være enige i, at hvis der er andre love, der skal ændres, så gør vi det.

Desværre er det jo nu meget sent på sagen, og jeg er lidt bange for, at forslaget måske drukner i det almindelige kaos – eller den almindelige travlhed, som det hedder, hvis man skal tale pænt herinde. Jeg håber, at vi under alle omstændigheder kan være enige om, at det her ikke skal gå helt tabt, selv om det måske går tabt i en periode på 2–3 uger. I hvert tilfælde nogle af målsætningerne kan godt indarbejdes i de betænkninger og beretninger, der alligevel skal afgives over de seks genanvendelsesforslag, der ligger i udvalget, selv om de i mindre grad end dette fokuserer på renere teknologi.

Steffensen (KrF):

Dette udmærkede beslutningsforslag fra socialdemokratiet kan vi i princippet helt støtte. Vi kan henholde os til miljøministerens bemærkninger om, at de initiativer, som jo nu er taget på en række områder vedrørende disse problemer, må tages med i betragtning, når vi skal finde en endelig løsning. Men princippet er udmærket, og det vil vi gerne give vor tilslutning.

Ove Jensen (FP):

Når man hører debatten i folketinget både under denne sag og i mange andre sager, får man det indtryk, at et stort flertal her i folketinget har den faste overbevisning, at det eneste problem, vi har her i landet, er miljøproblemet. Der skal ikke være tvivl om, at fremskridtspartiet også er indstillet på, at vi skal have et rent miljø, men det er nu engang sådan, at vi også har andre problemer her i landet end miljøproblemer, og det er vores eksportproblemer. Det er vel ikke forslagsstillerne ubekendt, at eksporten er for lille, og at den bliver mindre. Betalingsbalanceunderskuddet er stærkt voksende. Vi har haft det største underskud i Danmarks historie det sidste år.

Det, man gør med det forslag og andre lignende forslag, er, at man lægger endnu flere hindringer i vejen for produktionen og for eksporten. Det er, som om man overhovedet ikke har øje for det problem, og det går altså ikke.

Med disse få bemærkninger kan jeg sige, at fremskridtspartiet ikke vil støtte dette forslag.